

ת"פ 6382/08/16 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - דרור ברוך כהן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6382-08-16 מע"מ רמלה נ' כהן

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל
באמצעות מע"מ רמלה
ע"י עוה"ד מרב יולי

נגד

הנאשם - דרור ברוך כהן
ע"י עוה"ד עדי ארליך

גזר דין

א. כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בביצוען של 20 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף תשל"ו - 1975 (להלן: **חוק מס ערך מוסף**).

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם לא הגיש במועד 20 דו"חות תקופתיים שהיה חייב להגישם לרשויות מע"מ. הדו"חות מתייחסים לתקופה שבין שנת 2011 ועד שנת 2016. מדובר באיחורים בהגשת הדו"חות שנעים בין 21 ימים ועד 128 ימים. בשני דו"חות, לא שולם במועד סכום כולל של 99,986 ₪. כמו כן, ב-18 הדו"חות הנותרים לא שולם במועד סכום כולל של 343,794 ₪.

ב. תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים ועובד כקבלן בניה ומשמש כמנהל כללי של חברת בניה שהייתה בבעלותו של אביו. הנאשם נעדר עבר פלילי ומהתסקיר עולה שהוא נוהג לסייע לנזקקים ולתרום מזמנו ומכספו בסיוע לזולת ולמשפחות שמצויות במצוקה כלכלית. בנוסף, מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם החל בהליך של אימוץ של נער בן 15 שנים.

עמוד 1

4. שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם ולסיים את ההליך הפלילי בעניינו ללא הרשעה בצירוף צו שירות לתועלת הציבור. הסיבה להמלצה זו נעוצה בשניים: ראשית, החשש לפגיעה תעסוקתית מעצם ההרשעה בשל היותו קבלן רשום; שנית, החשש שהבקשה לאימוץ תידחה בשל עצם קיומה של הרשעה פלילית.

ג. טענות הצדדים לעונש

5. המאשימה טענה שיש להרשיע את הנאשם ולהשית עליו מאסר על תנאי וקנס בסך של 5,000 ₪. כמו כן, המאשימה הבהירה שכל המחדלים מושא כתב האישום הוסרו, אך לאור ריבוי העבירות והעובדה שלחובתו של הנאשם 56 קנסות מנהליים בגין אי הגשת דו"חות במועד וזאת במהלך השנים 2011 עד 2018, אין מקום לסיים את ההליך הפלילי ללא הרשעה.

6. באת כוח הנאשם הגישה העתק המכתב שנשלח על ידה ללשכת התביעות ובו פירטה את מלוא טענותיו של הנאשם מדוע יש לעכב את ההליכים בתיק הפלילי ולהטיל על הנאשם קנס מנהלי. הנימוקים המרכזיים לבקשה הם כדלקמן: עובדת היותו קבלן רשום וקיומו של סיכון שהרשעה פלילית תפגע בפרנסתו, וזאת לא כל שכן לאור העובדה שחלק מלקוחותיו הם גופים ציבוריים שמתנים את קבלת השירות מקבלנים בהעדר קיומו של רישום פלילי; הליכי האימוץ שבהם החל והחשש שהרשעה תפגע בהליכים אלה; הנאשם מתכוון להתחיל ללמוד תיווך מקרקעין, ועיסוק במקצוע התיווך גם הוא מותנה בהעדר קיומו של רישום פלילי.

7. הבקשה של הנאשם להמרת כתב האישום בקנס מנהלי נדחתה על ידי המחלקה הפיסקאלית בפרקליטות המדינה. במכתב התשובה (ת/1) שנשלח לבאת כוח הנאשם נרשמו הדברים הבאים:

"בעת בחינת מכלול נסיבות העניין, העובדות והמשפטיים של תיק זה, כפי שהובאו בפני מנהל המחלקה הפיסקאלית בפרקליטות המדינה במועד שקילת הבקשה, הוא נתן דעתו, בין היתר, לנסיבות המקלות בתיק ובכללן הסרת המחדל והטעמים האישיים, אך מצא שאין בהן כדי להצדיק עיכוב הליכים. לנוכח מספר העבירות, השיטתיות בביצוען במשך כחמש שנים, סכום המס הגבוה שנבע מהעבירות, ריבוי הקנסות המנהליים שהוטלו על המבקש בעבר, המספר הרב של הדוחות שהוגשו באיחור על ידו בעבר וכן העובדה כי חברה בבעלות המבקש ביצעה עבירות נוספות לאחר הגשת כתב האישום, החליט מנהל המחלקה הפיסקאלית כי אין מקום לעיכוב הליכים בעניינו של המבקש".

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

8. בעקבות כך שבקשתו של הנאשם לעיכוב ההליכים בתיק הפלילי והמרת כתב האישום בקנס מנהלי, נדחתה, כתב האישום המשיך לעמוד בעינו וכעת הנאשם מבקש לרפא את תוצאת דחיית בקשתו בכך שהוא עותר לביטול ההרשעה.

9. למעשה, המחלוקת האמתית בין הצדדים היא האם לבטל את ההרשעה, או לא. העונש שלו עתרה המאשימה של מאסר על תנאי וקנס בסך של 5,000 ₪, ממילא נוטה לקולא ולוקח בחשבון את העובדה שהוסרו מלוא המחדלים מושא העבירות שבוצעו. בנסיבות אלה, כאשר המאשימה לא עותרת למאסר בפועל ואף לא בדרך של עבודות שירות, וגובה הקנס שלו עותרת המאשימה הוא ממילא נמוך, מתייטר הצורך להגדיר את הגבול התחתון ואת הגבול העליון של מתחם העונש ההולם.

10. על כן, במסגרת גזר הדין אתמקד רק בטענה של הנאשם שיש לבטל את ההרשעה. יאמר כבר עתה כי בקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה, דינה להידחות.

ד. שני תנאים מצטברים לביטול ההרשעה

11. בפסיקה נקבע שהכלל הוא הרשעה ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן לסיים הליך פלילי באי הרשעה. כמו כן, האפשרות של אי ההרשעה שמורה למצבים שבהם מתקיימים שני תנאים מצטברים: ראשית, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים (להלן: **האינטרס הציבורי**); שנית, הנאשם הוכיח שעצם ההרשעה תגרום לו לנזק מוחשי וקונקרטי (להלן: **האינטרס המוחשי והקונקרטי**) (ראו למשל רע"פ 4070/14 **פלונת נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 לפסק דינו של השופט שוהם (פורסם בנבו, 17.6.2014)). אדון בכל אחד מהאינטרסים הללו בנפרד.

ה. התנאי הראשון, האינטרס הציבורי

12. ב-ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 344,337 (1997) כבוד המשנה לנשיא השופט לוין, ציין את הדברים הבאים:

"הזמנו את גב' פלאי, ראש שירות המבחן לטעון בפנינו. גב' פלאי הציגה לפנינו את שיקולי השירות להמליץ על שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה, שהם בעיקרן שיקולי השיקום: א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי

של הנאשם; ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עלי כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות הרשעה".

(ההדגשה שלי - ה'א'ש')

13. במקרה שבפניי, לא מדובר בעבירה ראשונה או מקרית של הנאשם. נהפוך הוא, הנאשם ביצע סדרה של 20 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד ואשר נפרשו על פני תקופה של חמש שנים. כמו כן, הסכום הכולל של המס שלא שולם במועד הוא סכום משמעותי. הנאשם גם העיד במועד הטיעונים לעונש שפיתח לעצמו "**הרגל**", כלשונו (פרוט' מיום 17.3.19, עמ' 18 ש' 28), להגיש את הדוחות של מע"מ באיחור ולשלם קנסות מנהליים בגינם. לטענתו, הדבר נעשה מטעמים של חסרון כיס בשל כך שבעת ביצוע העבירות קיבל מלקוחותיו, שחלקם רשויות ציבוריות, תשלומים נדחים עבור השירותים שסיפק להם וכן מימן מכספו האישי בית תמחוי, ובנוסף, מימן תרופות יקרות עבור אביו שסבל מגידול ממאיר.
14. אף על פי כן, עם כל ההבנה שניתן לגלות לנסיבותיו האישיות ולמניעיו האישיים של הנאשם, אין בכל אלה כדי להצדיק ביצוע של סדרה של עבירות של אי הגשת דו"חות במועד, באופן שיטתי ולאורך תקופה ארוכה. יש לזכור שכל אירוע של אי הגשת דו"ח במועד, מהווה עבירה העומדת בפני עצמה. די במנגנון "השיטתי" שהנאשם אימץ לעצמו כ-"הרגל", כלשונו, שלא להגיש את דו"חותיו לרשויות מע"מ במועד, כדי לדחות את בקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה.
15. אעמוד גם על הפסיקה של בית המשפט העליון ואשר לפיה, בעת שמדובר בעבירות מס, לרבות עבירה מסוג עוון של אי הגשת דו"ח במועד, הכלל הוא הרשעה, ורק במקרים חריגים ומיוחדים, ניתן להסתפק באי הרשעה.
16. ב-רע"פ 737/11 **אביטן מיכאלי, משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.5.11), היה מדובר בעורך דין שביצע שתי עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. בית משפט השלום הורה על ביטול ההרשעה. הנימוקים לסיום ההליך ללא הרשעה היו כדלקמן: מדובר באירוע חד פעמי; העדר רישום פלילי קודם; הסבירות שהמבקש ישוב לבצע עבירה דומה הינה נמוכה; וכן החשש שהרשעתו בדין עלולה לפגוע בעתידו המקצועי ובפרנסתו. על כן, בית משפט השלום הטיל עליו 200 שעות שירות לתועלת הציבור וקנס בסך של 100 ₪, וזאת ללא הרשעה. המדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי על ההחלטה לבטל את ההרשעה וערעורה התקבל. המבקש הורשע והושתו עליו מאסר על תנאי וקנס בסך של 10,000 ₪. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון ובקשתו נדחתה. בנוסף, כבוד השופט ג'ובראן, ציין את הדברים הבאים:

"עוד אציין כי אני מסכים [עם] מסקנתו של בית המשפט המחוזי כי הסימנים המיוחדים

שביקש בית משפט השלום למצוא במבקש דן כחריג לכלל הרשעה בדין, אינם מיוחדים כלל ועיקר דווקא למבקש דן אלא כוחם עימם ביחס למרבית הנאשמים בעבירות מסוג זה. על כן, אין מקום להתערב בקביעותיו של בית משפט המחוזי לאור החשש כי בהימנעות מהרשעה במקרה דנן, יהיה כדי לשמוט את הבסיס למדיניות האכיפה הראויה הנדרשת והמתבקשת של עברייני מס, גם בעבירות של אי הגשת דו"חות."

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

17. ב-רע"פ 6271/13 **יהודה בן סנן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.9.13), המבקש ביצע עבירות של אי הגשת דו"חות מע"מ ודו"חות מס הכנסה במועד. המחדלים הוסרו במלואם, אם כי באיחור ניכר. בסופו של יום, כל הדוחות הוגשו לרשויות המס ואף שולמה קרן המס בסך של כ-מיליון ₪. בתסקיר שהוגש מטעם שירות המבחן הומלץ להימנע מהרשעת המבקש ולהטיל עליו 400 שעות שירות לתועלת הציבור. בית משפט השלום קיבל את עמדת שירות המבחן ונמנע מהרשעתו. הבסיס להעדר הרשעה היה כדלקמן: הנאשם נעדר עבר פלילי; הסיר את המחדלים; היה קיים חשש שאם יורשע, תימנע ממנו האפשרות להמשיך בפעילותו העסקית, כאשר העסק שניהל העסיק כמאתיים עובדים; במסגרת עיסוקו הנאשם היה מוכרח להצהיר על העדר הרשעות קודמות; הנאשם סיים לימודי משפטים ולא החל התמחותו על רקע העמדתו לדין פלילי. על כן, הוטלו עליו 400 שעות שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה. המדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי והערעור התקבל. בית משפט המחוזי הרשיעו והטיל עליו מאסר על תנאי וקנס בסך של 10,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית משפט העליון, נדחתה.

18. ב-רע"פ 7917/04 **בסרגליק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.11.04), המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום בביצוע 46 עבירות של אי הגשת דו"חות תקופתיים במועד למע"מ לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף. בית משפט השלום בתל אביב הורה על ביטול ההרשעה וזאת מהנימוקים הבאים: הסרת המחדלים; קיומה של זיקה ישירה בין סכומי הפיגורים בתשלום המע"מ לבין סכומי הפיגורים של משרדי ממשלה שהיו חייבים כספים למבקש. לכן, ניתן גזר דין ללא הרשעה והוטלו עליו 100 שעות של"צ וקנס בסך 7,500 ₪. המדינה הגישה ערעור לבית משפט המחוזי בתל אביב ודעת הרוב קבעה שיש לקבל את הערעור ולהרשיע את המבקש, אך מבלי להשית עליו מאסר על תנאי וזאת בשל הטענה שהמדינה עיכבה עבורו כספים שהייתה חייבת לו. לעומת זאת, דעת המיעוט הייתה שיש לדחות את הערעור. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית משפט העליון נדחתה. בפסקה 15 להחלטתה של כבוד השופטת נאור (כתוארה דאז), נאמרו הדברים הבאים:

"נישום שלא מגיש את דו"חותיו במועד, מבלי לפנות לרשויות המס בבקשה לדחיית מועד, ובייחוד שהדבר נעשה, כבענייננו - באופן שיטתי, על פני ארבע שנים, לגבי שתי חברות שבניהולו, בקשר למס בסך של כשני מיליון ₪ - יש להרשיעו בעבירת אי הגשת דו"ח מע"מ במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק ואין נפקא מינה אם שיעור העסקאות

בדו"ח הוא עם המדינה".

19. עינינו הרואות כי האינטרס הציבורי מחייב את הרשעתו של הנאשם בדין, וזאת במיוחד לאור סוג העבירות שבוצעו, פרק הזמן הארוך שבו בוצעו, ריבוי העבירות והסכום הכולל של המס שלא שולם במועד.

20. יוזכר, הסוגיה של אי הרשעה תלויה בשני תנאים מצטברים, האינטרס הציבורי והאינטרס האישי, ודי בכך שהנאשם לא עומד באחד התנאים כדי שבקשתו לביטול ההרשעה תידחה. לאור העובדה שהנאשם ממילא לא עומד בתנאי של מידת הפגיעה ב-"אינטרס הציבורי" היה ותבטל ההרשעה, מתייתר הצורך לדון בהשלכות של ההרשעה על הנאשם במישור האישי. מכל מקום, מעבר לנדרש, ועל מנת שהתמונה תהיה מלאה בפני הקורא, אדון גם בתנאי של "האינטרס המוחשי והקונקרטי" ואבהיר שגם הוא, כאשר הוא עומד בפני עצמו, אין בכוחו להצדיק את ביטול ההרשעה.

ו. התנאי השני, האינטרס המוחשי והקונקרטי

21. על מנת להוכיח את טענתו שההרשעה בדין עלולה לגרום לו לנזק מוחשי וקונקרטי, הנאשם העלה שלושה נימוקים: ראשית, יש לו כוונה עתידית ללמוד תיווך מקרקעין; שנית, הליכי האימוץ שבהם החל; שלישית, החשש שיישלל הרישיון לקבלן רשום שבו מחזיק הנאשם. אעמוד על כל אחד מהנימוקים האמורים בנפרד ואבהיר מדוע כל אחד מהם, ואף המשקל המצטבר של שלושתם יחד, אינו מצדיק לבטל את ההרשעה.

1.ו. כוונה עתידית ללמוד תיווך מקרקעין

22. למעשה, הנאשם איננו מחזיק ברישיון של תיווך מקרקעין וגם לא התחיל ללמוד מקצוע זה. לנאשם יש כוונה ללמוד מקצוע זה בעתיד. הא ותו לא. הלכה פסוקה היא שכוונה עתידית ללמוד מקצוע מסוים שהעיסוק בו מותנה בהעדר רישום פלילי, איננה מקיימת את התנאי של הוכחת "נזק מוחשי וקונקרטי". בעת בחינת "הנזק המוחשי והקונקרטי" שעלול להיגרם לנאשם מעצם ההרשעה, בית המשפט איננו מתייחס לתרחישים תיאורטיים עתידיים שיכולים לקרות היה והנאשם יממש את הפוטנציאל התעסוקתי והלימודי שטמון בו (ראו: ב-רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.1.13) בפסקאות 8 עד 10 להחלטתו של כבוד השופט שהם).

2.ו. בקשת האימוץ

23. סעיף 28ג לחוק אימוץ ילדים, תשמ"א-1981 קובע שאימוץ בין-ארצי יבוצע באמצעות עמותה שקיבלה

אישור לשמש כעמותה לאימוץ על ידי שר העבודה והרווחה (להלן: **העמותה המוכרת**). סעיף 28 לחוק האמור מסמך את העמותה המוכרת, בבואה לשקול בקשה לאימוץ ילד, לקחת בחשבון, בין השאר, את המידע שקיבלה מהמרשם הפלילי לגבי מגיש הבקשה. על פניו, ברור שקיומו של רישום פלילי לנאשם עלול להיות שיקול רלבנטי שלא לאשר את בקשת האימוץ שהגיש.

24. מעיון בהתכתבויות שהתנהלו בין הנאשם לבין העמותה המוכרת בשנת 2018 (ת/3), עולה שהנאשם הגיש את הבקשה לאימוץ ילד כמעט ארבע שנים לפני כן, קרי בשנת 2014 לערך, והבקשה קיבלה אישור זמני רק בשנת 2018. כמו כן, הנאשם הבהיר בדיון שבו נשמעו הטיעונים לעונש שהוא היה מודע לכך שעדיף שיהיה ללא רישום פלילי על מנת שבקשתו לאימוץ ילד לא תסוכל ולכן גם הסתיר מעיני העמותה המוכרת את קיומו של ההליך הפלילי הנוכחי (פרוט' מיום 17.3.19, עמ' 18 ש' 24-25).

25. העבירות מושא כתב האישום בוצעו בין השנים 2011 ו-2016. ללמדך שהנאשם המשיך לבצע עבירות מס של אי הגשת דו"חות במועד באופן שיטתי, בעת שבקשתו לאימוץ ילד הייתה עדיין תלויה ועומדת, משנת 2014 ואילך, וביודעו שקיומו של רישום פלילי עלול לסכל את אישור הבקשה. בנסיבות אלה, אין לנאשם אלא להלין על עצמו ולכן הוא גם מנוע מלהיאחז בבקשה לאימוץ שהגיש לעמותה המוכרת כבסיס לביטול ההרשעה בהליך הפלילי שבפניו.

3.1. עובדת היותו של הנאשם קבלן רשום

26. יוזכר, הכלל הוא הרשעה והחריג הוא אי הרשעה. על מנת שנאשם יוכל להיכנס לתחומי החריג, עליו לעמוד בנטל ראיתי משמעותי לגבי מהות, היקף ועוצמת הנזק הקונקרטי שייגרם לו מעצם ההרשעה (ראו: פסקה 8 להחלטתו של כבוד השופט שוהם ב-רע"פ **לוזון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (10.6.14)).

27. הנאשם העלה חשש שאם ההרשעה תמשיך לעמוד בעינה, הדבר יפגע ביכולתו להמשיך לשמש כקבלן רשום. לדעתי, הנאשם לא הוכיח את טענתו זו.

28. סעיף 8(א)(2) לחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות תשכ"ט-1969, קובע כדלקמן:

8". (א) אלה אינם זכאים לרישום בפנקס ואם נרשמו יבוטל רישומם בכפוף לאמור בסעיף 8א:

(2) מי שהורשע בעבירה שיש בה בהתאם למבחנים שנקבעו בתקנות כדי לערער מהימנותו להיות קבלן

רשום או עבירה אחרת לפי פרק י' לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965, שקבע לעניין זה השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, וכל עוד לא עברו 3 שנים מיום שנשא עונשו על אותה עבירה."

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

29. בסעיף 1(א) לתקנות רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות (ערעור מהימנות והתנהגות בניגוד למקובל), תשמ"ט-1988 נקבע כדלקמן:

1. כל אחת מהעבירות המפורטות להלן נקבעת בזה כעבירה שיש בה כדי לערער מהימנותו של קבלן לעבודות הנדסה בנאיות אם הוא נדון עליה לשלושה חודשי מאסר או מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לפחות ומעלה:

- א. כל עבירה שהיא עוון או פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977;
- ב. עבירות לפי פקודת המכרות;
- ג. עבירות לפי פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התשל"ל-1970;
- ד. עבירות לפי חוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, התשכ"ט-1969;
- ה. עבירות לפי חוק המכר (דירות), התשל"ג-1973;
- ו. עבירות לפי חוק המכר (דירות) (הבטחת השקעות של רוכשי הדירות), התשל"ה-1974;
- ז. עבירות לפי חוק שיקים ללא כיסוי, התשמ"א-1981;
- ח. עבירות לפי פרק י' לחוק התכנון והבניה;
- ט. עבירה לפי סעיף 2 לחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991.

(ההדגשות שלי- ה'א'ש')

30. על כן, המחוקק מצא לנכון להגדיר קטגוריות מסוימות של עבירות אשר הרשעת קבלן רשום באחת מהן עלולה לערער את מהימנותו להמשיך לשמש כקבלן רשום ולכן להביא למחיקתו מפנקס הקבלנים. העבירה של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף איננה נמנית על אף אחת מהקטגוריות הללו. לפיכך, לא שוכנעתי שהרשעתו של הנאשם בעבירה האמורה תגרום לנאשם נזק מוחשי וקונקרטי בכך שתפגע יכולתו להמשיך בעיסוקו כקבלן רשום.

ז. סוף דבר

31. לאור כל האמור לעיל, ההרשעה של הנאשם ב-20 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, בעינה עומדת. בקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה, נדחית.

32. יש לציין שהעונש שלו עתרה המאשימה, מאסר על תנאי וקנס בסך של 5,000 ₪, לוקח בחשבון לקולא את מלוא נסיבותיו האישיות של הנאשם (העדר עבר פלילי, פועלו למען החברה, בקשת האימוץ, היותו נשוי ואב לילדים והסרת מלוא המחדלים) ולכן מדובר בעונש ראוי וסביר בנסיבות העניין.

33. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירה לפי חוק מס ערך מוסף.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך של 5,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.6.19 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשע"ט, 04 אפריל 2019, במעמד הצדדים.